

01.07.2022.

Република Србија
ТУЖИЛАШТВО
ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
КТО бр. 06/22
28.06.2022. године
Београд
ЉВ/ЉВ

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ПОСЕБНО ОДЕЉЕЊЕ И
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ

28.06.2022.

ПРИМЉЕНО

KПо2-7/22

ПРИТВОР

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
Одељење за ратне злочине

БЕОГРАД

На основу члана 43. став 2. тачка 5, члана 331. став 1., члана 332. и члана 333. став 1. ЗКП, члана 3. и 4. став 1. Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, подижем

ОПТУЖНИЦУ

Против:

ДУЛА ПЕТРИТА (Dula Petrit) званог Тити из Ђаковице, рођеног

године у Ђаковици, од оца [REDACTED] са местом
пребивалишта у Ђаковици, Улица [REDACTED] по
занимању радник са завршеном средњом електротехничком школом у Ђаковици,
ожењен отац троје пунолетне деце, без непокретне имовине, власник путничког возила
марке Форд Фокус 2016. године, по сопственом казивању држављанин тзв. Републике
Косово, против њега се не води поступак за друго кривично дело, осуђиван пресудом
Општинског суда у Ђаковици К бр. 194/94 на казну затвора у трајању од два месеца
условно на једну годину због кривичног дела из чл. 252. КЗЈ, као према извештају из КЕ
од 14.06.2022. године, решењем Судије за претходни поступак Вишег суда у
Београду, КПП-По2 бр. 1/22 од 06.06.2022. године одређен му је притвор у трајању
од 30 дана који му се има рачунати од 05.06.2022. године у 02,15 часова и има трајати
најдуже до 04.07.2022. године

21.06.2022.

Што је:

- За време унутрашњег (немеђународног) оружаног сукоба, који се, почев од фебруара 1998. године до краја 1999. године, одвијао на територији аутономне покрајине Косово и Метохија, између оружаних и полицијских снага СРЈ, са једне, и организоване наоружане групе косовских Албанаца тзв. ослободилачке војске Косово - ОВК, са друге стране, кршило правила међународног права из чл. 3. став 1. тачка 1. под (a) IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12. августа 1949. године и правила из члана 4. став 1. и став 2. тачка а) II Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12. августа 1949. године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба, **на тај начин** што је неутврђеног дана у другој половини јуна месеца 1999. године, као припадник тзв. ОВК, заједно са више НН припадника тзв. ОВК, сви наоружани бомбама, пушкама и пиштолима и у униформама, из куће сада пок. Лале Ђељоне (Lale Đeljone), која се налази на подручју Ђаковице, у насељу Шљаке, Улица Мајке Терезе бб, цивилно лице оштећеног Газменда Круезија (Gazmenda Kryezia), насиљно одвео до своје куће у Ђаковици у улици **где је према њему нечовечно поступао, физички га зlostављао и телесно повређивао, тако што је оштећеног, док је седео на столици везаних руку, ударао бејзбол палицом, гађао флашом и ударио пуном флашом изнад левог уха, док су га остали НН припадници тзв. ОВК ударали кундакима, рукама и ногама, услед чега је оштећени био повређен и у више наврата губио свест, да би га након тога превезли у село Бабалоћ, општина Ђаковица, у штаб тзв. ОВК, где су други НН припадници тзв. ОВК наставили са зlostављањем оштећеног и испитивањем на околности места сахрањивања припадника тзв. ОВК и њихове родбине који су страдали током рата на КМ као и да ли је учествовао на српској страни, да би га наредног дана пустили по наређењу НН комаданта штаба тзв. ОВК у Бабалоћу.**

- чиме је као саизвршилац извршио кривично дело ратни злочин против **цивилног становништва** из члана 142. став 1. у вези члана 22. КЗСРЈ.

Стога

ПРЕДЛАЖЕМ

Да се пред тим судом закаже и одржи главни јавни претрес на који позвати:

1. Тужиоца за ратне злочине,
2. Окривљеног Дула Петрића, налази се у притвору по решењу Судије за претходни поступак Вишег суда у Београду КПП-По2 бр. 1/22 од 06.06.2022. године,
3. браниоца окр., Плазинић Драгана из Београда, Ул. Сердар Јола бр. 21

Да се на главном претресу као доказ Суд упозна са садржином исказа сведока оштећеног Газменда Круезиа, дат пред замеником тужиоца за ратне злочине у предмету Кти бр. 4/18 од 17.07.2018. године те његовим исказом датим у просторијама Муп-а РС ДП УКП СОРЗ бр. 647/11 од 02.12.2011. године као и са садржинама исказа сведока датим у просторијама Муп-а РС ДП УКП СОРЗ бр. 647/11 и то Филорете Лала од 04.12.2011. године, Антигоне Бахрјари од 05.12.2011. године, Ибрахим Тафе од 01.12.2011. године и Фатмир Тафе од 03.12.2011. године, сви дати у смислу одредаба чл. 504б (Сл.Гласник РС 72/09).

Да се на главном претресу Суд упозна са садржином писмена-извештаја о проверама Муп-а РС, ДП УКП СОРЗ бр. 6124/11-52 од 21.06.2022. године те извештаја и КЕ од 14.06.2022. године.

Да се према окр. Дуља Петриту, у смислу чл. 211.ст.1.тач.1.ЗКП ПРОДУЖИ ПРИТВОР.

Образложење

Постојање оправдане сумње да је окривљени Дуља Петрит извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези члана 22. КЗЈ, које је описано у диспозитиву оптужнице, утврђује се на основу резултата предистражног поступка и спроведене истраге, исказа сведока, садржине списка истражног поступка који се водио против окр. Ружди Хасија/у односу на кога је поступак обустављен/, као и на основу писане документације у списима.

Окривљеном се ставља на терет да је За време унутрашњег (немеђународног) оружаног сукоба, који се, почев од фебруара 1998. године до краја 1999. године, одвијао на територији аутономне покрајине Косово и Метохија, између оружаних и полицијских снага СРЈ, са једне, и организоване наоружане групе косовских Албанаца тзв. ослободилачке војске Косово - ОВК, са друге стране, кршио правила међународног права из чл. 3. став 1. тачка 1. под (а) IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12. августа 1949. године и правила из члана 4. став 1. и став 2. тачка а) II Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12. августа 1949. године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба, на тај начин што је неутврђеног дана у другој половини јуна месеца 1999. године, као припадник тзв. ОВК, заједно са више НН припадника тзв. ОВК, сви наоружани бомбама, пушкама и пиштолима и у униформама, из куће сада пок. Лале Ђељоне (Lale Đeljone), која се налази на подручју Ђаковице, у насељу Шљаке, Улица Мајке Терезе бб, цивилно лице оштећеног Газменда Круезија (Gazmenda Kryeziuia), насиљно одвео до своје куће у Ђаковици у улици Милоша Глигића бр. 27, где је према њему нечовечно поступао, физички га злостављао и телесно повређивао, тако што је оштећеног, док је седео на столици везаних рукама, ударао бејзбол палицом, гађао флашом и ударио пуном флашом изнад левог уха, док су га остали НН припадници тзв. ОВК ударали кундацима, рукама и ногама, услед чега је оштећени био повређен и у више наврата губио свест, да би га након тога превезли у село Бабалоћ, општина Ђаковица, у штаб тзв. ОВК, где су други НН припадници тзв. ОВК наставили са злостављањем оштећеног и испитивањем на околности места сахрањивања припадника тзв. ОВК и њихове родбине који су страдали током рата на Ким као и да ли је учествовао на српској страни, да би га наредног дана пустили по наређењу НН комаданта штаба тзв. ОВК у Бабалоћу.

Испитан пред замеником тужиоца за ратне злочине на дан 17.07.2018. године, оштећени Газменџ Круезиу је изјавио да су убрзо након престанка бомбардовања, док се налазио код своје таште у Ђаковици, дошли Петрит, Љуан, два брата чија имена не зна и био је ту и Рифат, он је био ћопав, да су га они „узели“ и одвели код Петрита. Напомиње да не зна како се презива Петрит. Наводи да су сви били наоружани, имали су бомбе или пиштоле, били су сви у црним униформама. Код Петрита у дворишту су они сви пили и каже да је тамо добио батине, да га је тукао Петрит, а да је извесни Руждија дошао касније, с тим што он не зна како се презива Руждија. Оштећени објашњава да је радио у „Градској чистоћи“, да је сахрањивао мртве па су га питали где је сахрањивао људе али је оштећени објаснио да је он само возио до села Бркоц, а сахрањивање су радили други. Оштећени објашњава да је у дворишту код Петрита добијао батине два, три сата, да је седео на једној столици без наслона, да је имао испод столице везане руке а иза леђа, да су сви они пили и били пијани, напомиње да је у једном тренутку на њега бацио флашу Петрит а да га је затим са једном пуном флашом и ударио у главу и да и сада има ожилјак, ударио га је у лево теме, па је оштећени показао ожилјак иза левог уха. Након тога, објашњава да је тај исти Петрит узео један велики штап, безбол палицу и ударao га том палицом једно 15-20 минута и да га је тукао по леђима и ногама. Ударao га је и у колена и у бутине отпоздади, с тим што напомиње да је у једном тренутку пао на бетон. Када је пао, овај ћопави, Рифат је Петриту рекао „пусти га мало да се одмори“. После извесног времена, одвезли су га у шуму па му је Петрит рекао да може да иде код таште а да каже да је пао у шуми и да је зато крвав, али су га пре тога возили и враћали у штаб који се налазио у селу Јуник.

Имајући у виду да је оштећени испитан по наредби за спровођење истраге против Ружди Хасија те да је ово лице присуствовало његовом испитивању, он је навео да није тачно да су га тукли толике сате, да су га тукли можда отприлике 10 минута, да не зна да ли је био везан, можда је био. И потврђује да га је тукао али не безбол палицом, да он то није видео, а да је оштећени био „поцепан“ изнад левог ока и да је тачно да је било њих петорица или шесторица.

Такође, испитан у просторијама Службе за откривање ратних злочина на дан 02.12.2011. године, у смислу одредаба члана 504ј ЗКП у односу на предметни догађај, оштећени наводи да се налазио код своје таште када су у кућу дошли припадници ОВК и то Дуља Петрит, Мајуни Рифат, Бајрам Љуан, Хаси Ружди, извесни Сулејман као и његов рођени брат, да су ту одмах почели да га туку, раскрварили га и тако крвавог одвели у кућу Дуља Петрита, где су сва ова лица почела да га туку кундацима од пушака, рукама, ногама и безбол палицама, а да су се највише истицали Дуља Петрит, Сулејман и његов брат и Хаси Ружди. Напомиње да је носио цемпер, да је тај цемпер био натопљен крвљу. Такође напомиње да је био одвежен у село Јуник и да је био смештен у свињцу, одакле су га изводили код извесног команданта и испитивали на околности да ли зна где се налазе закопани лешеви и да ли је учествовао у борбама на српској страни, да ли је плачкао и палио, да ли је силовао Албанке и слично.

Испитана у просторијама Службе за откривање ратних злочина на дан 04.12.2011. године, у смислу одредаба члана 504ј ЗКП, сведокиња Фљорета Лала, иначе једна од две супруге оштећеног Газменда Круезија, објашњава да су се налазили у њиховој кући у насељу Шљаке када је једно вече у кућу упало неколико припадника ОВК који су почели да се деру, преврнули су сто за којим су јели, сећа се да их је било тројица, да су имали зелене униформе, односно да је један био у цивилу, а то је био њихов комшија Рифат. Други припадник ОВК који је носио маскирне панталоне се звао Јуан. Трећег није познавала а чула је да је за себе рекао да је са подручја Дренице и он је носио војну капу. Након извесног времена, два сата, та три иста припадника ОВК који су претходно одвели Газменда су га вратила кући, држећи га испод руку јер је био толико претучен да није могао самостално да стоји и тада су рекли да што пре беже са Косова јер ће у супротном бити побијени. Сећа се да је Газменду била поломљена доња вилица, да му је мајница била натопљена крвљу, раме ишчашено и да је имао модрице испод очију, па су због свега одлучили да оду и одмах ујутро отишти код његове друге супруге Антигоне, али зна да су га припадници ОВК и тамо нашли, да је поново био одведен, киднапован и затворен у затвору који се налази у селу Јуник.

Испитана у просторијама Службе за откривање ратних злочина на дан 05.12.2011. године, у смислу одредаба члана 504ј ЗКП, сведокиња Антигона Бахтјари, објашњава да је она једна од две супруге Газменда Круезија, да су неколико дана по повлачењу српске војске и полиције са Косова, а недуго по рођењу њене ћерке у раним јутарњим часовима у њиховој двориште, лупајући о врата и вичући упала двојица униформисаних и наоружаних припадника ОВК, који су носили црне униформе, а опште је познато да су такве униформе носили припадници ОВК и били су наоружани пиштолјима и имали су црне качкете, поред чипа је стајала друга Газменднова жена Фљорета која је викала на њега зашто ју је оставио саму, а један припадник ОВК је наредио Газменду да крене са њима све време држећи уперен пиштолј у Газменда, напомиње да никога од припадника ОВК није раније знала. Након неког времена Газменд се вратио кући, био је толико испребијан да је био модар по глави и телу, очи су му биле натечене и затворене, а није могао ни да говори јер му је вилица била поломљена. Тада јој ништа није испричао где су га одвели нити ко га је тукао. Касније она мисли да је то било у Црној Гори, Газменд јој је испричао да је од стране припадника ОВК био киднапован по други пут, да је био одведен у затвор који се налазио у селу Јуник, да су га киднаповали док се налазио код друге жене Фљорете у насељу Шљаке, а објашњава је да су га киднаповали Дуља Петрит, Хаси Ружди, Рифат Јуан.

Испитани у просторијама Службе за откривање ратних злочина у децембру 2011. године, у смислу одредаба члана 504ј ЗКП, сведоци Фатмир и Ибрахим Тафа потврђују да су у логору Јуник видeli овде оштећеног Газменда Круезија.

Према томе, из изјава сведока-оштећеног и наведених сведока јасно произилази да је окривљени Дула Петрит извршио предметно кривично дело управо на начин, у време и на месту како је то наведено у диспозитиву оптужног акта.

Акт насиља које је окривљени предузимао према оштећеном, како је то описано у диспозитиву оптужнице, има карактер нечовечног поступања над цивилом, овде оштећеним који није непосредно учествовао у непријатељствима а што изричito забрањују одредбе Женевске конвенције и Допунског протокола уз Женевске конвенције из 1949. године, с једне стране, док, с друге стране из исказа сведока и оштећеног несумљиво произилази да је окривљени био припадника тзв.ОВК.

С обзиром да су радње кривичног дела описане у диспозитиву оптужнице, почињене у оквиру оружаног сукоба, то је окривљени био у обавези да поштују одредбе члана 3. став 1. тачка а) IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12. августа 1949. године те одредбе члана 4. став 1. и 2. под а) II Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12. августа 1949. године о заштити жртава међународних оружаних сукоба.

Окривљени Дула Петрит је био свестан свог дела и хтео је његово извршење, те његово стање воље и свести чини облик виности – директни умишљај.

Радња извршења кривичног дела Ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. КЗ СРЈ у односу на окривљеног, квалификована је по наведеном кривичном закону, који се има у конкретном случају применити према времену извршења кривичног дела као најближи закон, а у складу са чланом 5. Кривичног законика Републике Србије.

Према окривљеном је од стране Вишег суда у Београду одређен притвор у смислу одредаба чл. 211.ст.1.т.1. ЗКП са становиштем да се притвор показује као нужна и неопходна мера за обезбеђење присуства окривљеног јер је према њему расписана потрага још 15.06.2018.године за које време није пронађен, па узимајући у обзир тежину кривичног дела које се окривљеном ставља на терет, као и наведену чињеницу да окривљени није био доступан органима гоњења РС, све укупно указује да би окривљени, уколико би се нашао на слободи могао побећи и тиме постати недоступан државним органима РС те сматрамо да је стога оправдан наш предлог да се према њему притвор продужи.

Имајући у виду наведено, сматрамо да се у радњама окривљеног стичу сви битни елементи кривичног дела Ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. КЗ СРЈ да је оптужница основана и на закону заснована и с тога предлажемо да суд окривљеног Дула Петрита, огласи кривим за наведено кривично дело и казни на казну по закону.

